

Arrest

nr. 183 280 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 maart 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 13 december 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 december 2016.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KHAN, die loco advocaat E. VAN DIJK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid vast van huidig beroep, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 13 december 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet van 15 december 1980 voorziene termijn van 15 dagen, geen syntheseseminarie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

1.3. Verzoeker richt op 19 december 2016 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet de vorm mag aannemen van een bijkomende memorie, die in dit geval uit de debatten wordt geweerd. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 9 februari 2017 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij zet de redenen uiteen waarom zij meent dat zij haar syntheseseminarie wel degelijk tijdig aan de Raad heeft overgemaakt. Meer bepaald stelt zij dat het schrijven van de Raad met de vraag of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst over te maken is gedateerd op 14 november 2016 maar pas aan bpost werd overhandigd op 15 november 2016 – wat blijkt uit de vermeldingen op de envelop waarmee dit schrijven is verstuurd –, dat de termijn van 15 dagen begon te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op voormelde datum, met name op 18 november 2016 en dat deze termijn bijgevolg afliep op 2 december 2016, datum waarop zij haar syntheseseminarie aan de Raad heeft verzonden. Zij legt voormeld schrijven van de Raad en de envelop waarmee het werd verzonden neer. De verwerende partij neemt inzage van deze stukken en betwist niet het door de verzoekende partij gestelde dat de op de envelop vermelde datum 15 november 2016 is.”*

1.5. Met toepassing van artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet beschikt de verzoekende partij over een termijn van 15 dagen vanaf de kennisgeving van de brief met de vraag *“om de griffie in kennis te stellen of u al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen”* om een syntheseseminarie in te dienen. Verzoekende partij is ter terechtzitting van oordeel dat haar syntheseseminarie, ingediend op 2 december 2016, wel degelijk tijdig is ingediend en legt ter terechtzitting de envelop neer waarin de brief van de griffie met de vraag *“om de griffie in kennis te stellen of u al dan niet een syntheseseminarie wenst neer te leggen”* werd verzonden. Op deze brief figureert een poststempel met als datum 15 november 2016. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet zij geacht wordt deze aangetekende brief ten laatste de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen. Nu de dag waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, 15 november 2016 is, is naar het oordeel van de verzoekende partij 2 december 2016 de uiterste datum waarop zij een syntheseseminarie kon indienen. Immers is naar haar oordeel de termijn van 3 werkdagen slechts beginnen te lopen op 18 november 2016, zijnde de derde werkdag die volgt op 15 november 2016.

1.6. Het betoog van de verzoekende partij kan niet worden gevolgd. Het rechtsplegingsdossier bevat een lijst van aangetekende zendingen van de Raad die op 14 november 2016 aan de postdiensten werden afgegeven met het oog op verzending ervan. Hierop figureert onder meer een aangetekend schrijven dat de verzoekende partij als bestemming vermeldt in de zaak met als rolno. 195 688. Het is niet omdat deze brief op 15 november 2016 werd verstuurd door de postdiensten aan de verzoekende

partij dat ze op die datum ook aan de postdiensten werd overhandigd door de griffie van de Raad. Uit de gegevens op de envelop die de verzoekende partij ter terechtzitting neerlegt blijkt overigens dat de zending succesvol aan haar werd afgeleverd op 15 november 2016 op de door haar gekozen woonplaats. Aangezien de verzoekende partij de zending reeds heeft ontvangen op 15 november 2016, dient niet langer te worden teruggevallen op het in artikel 39/57, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet vermelde vermoeden dat de kennisgeving is gebeurd vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. Dit houdt in dat de in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bedoelde termijn van vijftien dagen ingaat vanaf 15 november 2016, wat maakt dat dinsdag 29 november 2016 de laatste nuttige dag was. Alleszins kan in deze 2 december 2016 niet de laatste nuttige dag zijn om een synthesememorie over te maken.

1.7. Verzoekende partij brengt geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat indien geen synthesememorie wordt ingediend binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 dagen, het ontbreken van het vereiste belang moet worden vastgesteld op grond van artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

1.8. Het beroep is om voormelde reden onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA